

strækker sig i Nordvest og Sydøst mellem Varde Købstads Forder og ned mod Nykirke Sogn. Det har en temmelig langstrakt Form i Nordvest og Sydøst, som sagt. Sogneraadet skriver, at i Anledning af samme Skrivelse meddeles det, at efter samtlige Forhold anses det af det herværende Sogneraad for heldigst, at Stads Herreds Tinghus forlægges til Esbjerg, samt at Retsbetjenten har Bopæl der; i det mindste ønskes dette af den langt overvejende Del af Sognets Beboere. Utsaa Sogneraadet erklærer, at den langt overvejende Del ønsker det. Endelig kommer det 4de Sogneraad, som Flertallet har villet tage fra Stads Herred, nemlig Brønnum — om Forladelse, det er Nebel Brønnum Sogneraad. Her siger Sogneraadet i Anledning af samme Skrivelse, at Nebel Sogn med Undtagelse af Hygum ønsker at vedblive at henhøre til Varde, og at Brøndum med Undtagelse af nogle enkelte Byer, som nævnes, ønsker at henflyttes til Esbjerg. Utsaa i de 4 Sogne, som Flertallet vil henlægge under Varde, have Sogneraadene udtrykkelig erklæret, at de ønske at blive ved Esbjerg, og kun for Nebel Sogns Bedkommende er der sagt, at en Del af dette ønsker at blive ved Varde. Med Hensyn til dette Sogn maa jeg dog gøre opmærksom paa, at det ligger mellem Esbjerg og Varde, strækker sig imod Nord og Syd, har lige langt til begge Byer, saa det kan ikke have stor Betydning for det, enten Beboerne køre til den ene eller anden By, thi det gælder i alt Fald kun en kort Strækning. For disse Sogne, som ligger saaledes mellem Varde og Esbjerg, og hvor Beboerne ofte kommer til den ene eller anden By, er det sandelig temmelig ligegyldigt, om de saa deres Herredskontorer i den ene eller den anden By. Men alligevel have de sagt, at en stor Del af Hygum, omtrent Halvdelen af Sognet, ønsker at komme til Esbjerg, og der er da Grund til at tage Hensyn til Beboerne; man kan jo for den Sags Skyld gerne foretage en Deling. Efter at nu disse Indstillinger være komne fra Amtsraad, Sogneraad og Embedsmændene der nede, blev der sat en Agitation i Gang fra Varde By for at saa disse 4 Sogne trukne fra Stads Herred ind til Varde Købstad. Nu ved man nok, hvorledes Agitationen vinder, og Følgen var, at der kom en Del Tilslutning til Varde, men til Gengæld satte Sogneraadene sig i Bevægelse, og i December Maaned kom der fra Beboerne — jeg havde den Vre at indbringe det — et Andragende, som gik i den af mig foreslaaede Retning, at de 4 Sogne vedblivende ønskede at høre til

Stads Herred som hidtil, og altsaa saa Herredskontor der. Nu vil man sige, at det har ikke saa stor Betydning paa Grund af al den Agitation, der har fundet Sted, og det indrømmer jeg, fordi der naturligvis har været agiteret fra begge Sider paa bedste Maade. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at inden der nogen Stund var blevet agiteret, var det igennem Sogneraadene, man udtalte sig til Fordel for Esbjerg, og efter at Agitationen i begge Byer var kommen i Gang, indkom der som sagt i December Maaned et Andragende fra disse 4 Sogne, der tilsammen have 478 skatteyndende Vælgere, og deraf have 302 stemt for at komme til Esbjerg, nemlig den største Del af Faaborg Sogn, den største Del af Narre Sogn, Halvdelen af Grimstrup Sogn og omtrent Halvdelen af Nebel Sogn. Jeg tror med fuld Ret at kunne sige, at den højtærede Minister staar paa det bedste Grundlag, han kan, idet han slutter sig saa vel til Indstillingerne fra Autoriteterne som til Andragendet fra hele Befolkningen derovre, og jeg staar som den højtærede Ministers eneste allierede over for en sluttet Koalition af Højre og mere eller mindre fremstredne Venstremænd. Det er det mærkelige altsaa, at dette store Flertal og særligt Højre forkaster deres Ministers Forslag, der er grundet paa Folkeafstemning, men det sørgelige er, at jeg, der staar som Ministerens eneste Ven, bliver forladt, da det kommer til Stykket. I Udvalget vender Ministeren mig Nyggen og gaar over til Fjenden. — Det ærede Udvalg har yderligere anført som Grund for at tage 4 Sogne fra Stads Herred og henlægge dem til Varde, at naar Beboerne skulle tage til Esbjerg, vilde de være nødt til først at tage til Varde, men det er fuldstændig fejlsagtigt. Naar man skal køre med Jærnbanen til Esbjerg, kan der naturligvis være enkelte, som ville tage til Varde, men hvis man vil se paa Kortet, vil man finde, at den største Del tværtimod vil tage til Guldager Station, hvis de ville med Banen, men enhver kan sige sig selv, at de Beboere, som komme fra Narre, og Faaborg og den østlige Del af Grimstrup, køre naturligvis ikke først til Varde eller Guldager, men til Esbjerg. Naar man har 4—5 Mil at køre hen og 4—5 Mil at køre hjem, saa har i det mindste den ydste Jordbruger saa megen Interesse for sine Heste og sin Tid, at han ikke vil spille mange Dage om Naret med at tage til Retsstedet eller Markedet, men han vil søge at saa de samlede Forretninger besørge paa en Gang og køre direkte til Esbjerg. Utsaa, det Argument kan ikke holde Stif.